

[Kalnæs]

ten. Jeg er fuldstændig klar over, at boligretten skal tage stilling til spørgsmålet om det lejedes værdi. Men netop i en situation, hvor der er mangel på udlejningsboliger, hvor vi faktisk ser kommuner skrive i aviser, at de ikke kan anvise boliger, hvor de må sende flere og flere mennesker på hotel, hvor boligministeren udtaler: »vi er på vej ind i en bolignød, der vil blive værre«, ved vi, at det lejedes værdi vil stige, om ikke pludseligt, så gradvis. Det vil sige, at lejeloven, som den er formuleret nu, faktisk er en garanti for, at der vil ske kraftige huslejestigninger, når vi har en sådan boligmangel i hvert fald og formentlig også bolignød inden længe.

Hr. Dræbye siger, at hvis der kommer et pres på huslejen, er det kommunerne, der må gribe ind ved at indføre huslejeregulering. Ja men hvorfor i alverden vil hr. Dræbye så ikke give kommunerne 2 måneders chance for at gribe ind? Det er jo det, det nu står på. Hvis man skal følge hr. Dræbyes argumentation, så vil den netop tilsige, at man skal gennemføre de to måneders forlængelse, så kommunerne får den chance.

Jeg vil bede hr. Dræbye om at svare på de spørgsmål.

Dræbye (RV):

Hr. Kalnæs siger til sidst i sit spørgsmål: kommunerne skal have en chance for at forlænge huslejestoppet. Den chance har kommunerne jo haft hele tiden, og denne situation ændrer sig jo ikke med dette lovforslag, allerhøjst for Viborg kommune, som har besluttet sig, men hvor det slip, der er, i øvrigt ikke, så vidt jeg kan se, får nogen større betydning.

Men det afgørende er, når hr. Kalnæs og hr. Arne Bjerregaard taler sig varme for, at der nu er et enormt pres på markedet, at man modsvarende må spørge: hvad er det, vi diskuterer i dag? Hvad er det, hr. Kalnæs og hr. Arne Bjerregaard har indstillet i tillægsbetænkningen til folketinget? Er det et permanent huslejestop? Er det det, hr. Kalnæs og hr. Arne Bjerregaard har foreslået? Nej, det er en 2 måneders forlængelse. Ja men hvad kan en 2 måneders forlængelse gøre imod det, hr. Kalnæs og hr. Arne Bjerregaard hævder er en trussel, som presser huslejeniveauet opad? Det synes jeg vi mangler et svar på, specielt fra hr. Kalnæs. Jeg synes

også, at hr. Kalnæs skulle have lyttet lidt mere til boligministeren, for han gjorde jo meget ud af at slå fast, at der ikke er de store virkninger at vente af dette lovforslag. Vi kan jo ikke få beviser for, hvad der vil ske i fremtiden. Vi kan anlægge en vurdering. Jeg har forsøgt at anlægge en sådan vurdering, og det har hr. Kalnæs også forsøgt. Hr. Kalnæs kan lige så lidt som jeg sige en pind om fremtiden – eller rettere sagt: vi kan hver for sig forsøge at argumentere for, hvilken opfattelse af fremtiden der er den rigtige.

Det afgørende er, at kommunerne, hvis der opstår et pres, jo ikke er dårligt stillet. Kommunerne har de fulde beføjelser i henhold til boligreguleringsloven til at tage de nødvendige forholdsregler. Der, hvor et pres ikke opstår, kan man fortsætte med det nuværende system. Det er sådan, reguleringslovgivningen har været igennem en periode, og den har vist, at de kommuner, der oplever et pres, også reagerer derpå og indfører en huslejeregulering. Det har historien vist, og det vil kommunerne også være i stand til fremover. Derfor har jeg meget svært ved at forstå, hvad det er for beviser, hr. Kalnæs spørger efter. Vi kan fortsat holde os til det, vi har sagt i den behandling, der er foregået indtil nu, og vil stemme imod såvel ændringsforslag som lovforslag.

(Kort bemærkning).

Kalnæs (SF):

Nu taler hr. Dræbye om huslejestop, både om huslejestoppet her i forslaget og permanent huslejestop. Det er jo slet ikke det, der er tale om. Der er stadig mulighed for at give huslejeforhøjelse for omkostningsstigninger. Det eneste, der er stop for, er den ekstra profit, som der ellers gives frit løb for.

Det, vi har foreslået fra SFs side, var en forlængelse på 1 år, så der var mulighed for, at man kunne lave en permanent ordning, altså en midlertidig ordning, som gav mulighed for en ordentlig gennearbejdning frem til en permanent ordning. Jeg har forstået, at hr. Dræbye egentlig var enig i, at der trængte til at blive lavet om på den nuværende ordning permanent. Det var der en chance for at vi kunne have 1 år til at gøre nu. Derfor havde det været rimeligt, synes jeg ud fra hr. Dræbyes egne udtalelser, at forlænge denne lov med 1 år.